BOSNA I HERCEGOVINA
ZA RAZMATRANJE ŽALBI
Podružnica
PRIJEM 23. 01. 23
Organ | Upravna jedinica | Redni broj | Broj priloga
VS-03 | 13-1 | 367 | 23

Broj:S1 3 U 039022 21 U
Sarajevo, 10.01.2023. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Efraima Čosića, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja Enker d.d Tešanj, ul. Poslovna Zona Bukva br. 14, kojeg zastupa Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, ul. La Benevolencija br. 2, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-2789-8/20 od 05.11.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi, filijala Mostar, ul. Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 10.01.2023. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osprenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 02-24892/20 od 11.09.2020. godine, u otvorenom postupku javne nabavke antiabrazivnih dijelova za pneumatski transport pepela, ugovornog organa JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, podružnica Termoelektrana Tuzla, Tuzla. Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka i zahtjev za povrat uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Protiv osporenog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor, zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Tužbom ukazuje da je u konkretnom postupku javne nabavke, dostavio svu dokumentaciju koja je i tražena u tenderskom dokumentu i kojom zadovoljava minimalne uslove, propisane u odredbama člana 44-49. Zakona o javnim nabavkama BiH, a kako je to propisano u tački 1 i 6 TD. Ponuda tužitelja je potpuna, a uslov iz tačke 5.6. (8) tenderskog dokumenta, kojim je propisano da ponuda treba da sadrži popis dokumenata, nije eliminatorni uslov, niti to može biti razlog za odbacivanje ponude. Osim toga, tužitelj je svoju ponudu čvrsto uvezao i postupio u skladu sa Uputstvom za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda, što znači da nedostavljanje samo sadržaja ponude, može da se smatra

eventualno manjim propustom. Dalje, tužitelj ukazuje u tužbi, kao što je i u žalbenom postupku isticao, a tužena pogrešno i nezakonito obrazlaže, da u ponudi izabranog ponuđača postoji neusklađenost potpisa na izdatoj punomoći. Na strani 50 ponude, direktor ponuđača „Bratstvo Holding" d.d. Travnik, Šaban Rizvić, ovlašćuje Aliju Smaka da vrši ovjeru potpisa za predmetne izjave, što je suprotno potpisima na samim izjavama, iz člana 42. i 52. Zakona o javnim nabavkama BiH. To znači da se u konkretnom ne može utvrditi ni koje od navedenih dokumenata je potpisao direktor društva, što je ugovorni organ, ali i tuženi, morao ispitati. Dalje tužitelj ukazuje da u izabranoj ponudi postoji nesklad između stranice 3 i 4 ponude u pogledu INCOTERMS pravila, odnosno ugovaranja uslova isporuke na stranici 3 ponude prema paritetu DDP podružnica TE Tuzla, jer su navedeni Incoterms 2012 i Incoterms 2010, što predstavlja suštinsku izmjenu ponude (alternativnu ponudu), a Incoterms nije ni obavezan, ukoliko ga strane ne ugovore. To znači i da DDP predstavja maksimalnu odgovornost na strani prodavca i da ju je potrebno precizno definisati, a tužena navodi da navedeni propust u ponudi izabranog ponuđača predstavlja očiglednu omašku u pisanju. U konačnici, tužitelj predlaže da sud, ukoliko uvaži tužbu, odluku o troškovima donese imajući u vidu mišljenje Advokatske Komore, prema kojem se javne nabavke u upravnom postupku i upravnom sporu, imaju smatrati kao procjenjivi predmeti. Predlaže da sud donese presudu, kojom će poništiti osporeno rješenje i predmet vratiti tuženom na ponovni postupak, potražujući i troškove spora na ima sastava tužbe u ukupnom iznosu od 1.111,50 KM i sudske takse.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Zaintresirana lica, uredno obaviješteni nisu dostavili svoje izjašnjenje.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja osporenog rješenja, proizilazi da je odbijena kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 02-24892/20 od 11.09.2020. godine, u otvorenom postupku javne nabavke antiabrazivnih dijelova za pneumatski transport pepela, ugovornog organa JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, podružnica Termoelektrana Tuzla, Tuzla. Prema obrazloženju pobijanog rješenja, tuženi je ocijenio da nije osnovan žalbeni navod da izabrani ponuđač nije popunio izjave iz člana 45. i 52. Zakona o javnim nabavkama BiH, u skladu sa ovlaštenjem odnosno punomoći, obzirom da je sporne izjave potpisao Šaban Rizvić kao lice koje je ovlašteno da zastupa ponuđača, a da je nadležni organ uprave izvršio ovjeru izjava na osnovu priložene punomoći. Tuženi je ocijeno da lice koje je ovlašteno na osnovu date punomoći, može potpisati ili ovjeriti navedene izjave. Prilikom odlučivanja o konkretnom žalbenom navodu, tuženi se vodio uputama iz presude Suda BiH broj: S 1 3 U 030545 18 U od 23.12.2019. godine.Također, tuženi je ocijenio da nije osnovan prigovor da je ponuda izabranog ponuđača neprihvatljiva, jer je na strani 3 dostavio dokument koji nije zahtjevan tenderskim dokumentom, u kojem je umjesto Incoterms 2010 naveo Incoterms 2012, obzirom da to očigledno predstavlja omašku u pisanju. U konačnici, tuženi je ocijenio da nije osnovan prigovor iz tužbe da se radi o manjem propustu, što tužitelj u svojoj ponudi nije dostavio sadržaj ponude, jer pondua nije potpuna i ne sadrži sve što je

propisano u tenderskom dokumentu, kako je to propisano u odredbi člana 68. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po ocjeni ovog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa odredbom člana 68. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), *(razlozi za odbacivanje zahtjeva za učešće ili ponude),* Ugovorni organ odbacuje zahtjev za učešće ili ponudu, ako ponuđač nije dostavio tražene dokaze ili je dostavio nepotpune dokaze ili je lažno predstavio informacije koje su dokaz ispunjavanja uslova iz čl. 45. do 51. ovog Zakona. Ugovorni organ dužan je odbaciti zahtjev za učešće ili ponudu i u slijedećim slučajevima kada, između ostalog, ponuda nije potpuna i ne ispunjava zahtjeve iz tenderske dokumentacije. U smislu odredbe člana 58. stav 1. tačka j). Zakona o javnim nabavkama BiH (sadržaj ponude), propisano je da svaka ponuda, između ostalog, obavezno sadrži I popis dokumentacije priložene uz ponudu.

Naime, postupak javne nabavke jeste strogo formalan postupak, ali ponudu što se tiče forme, neprihvatljivom čini ako je propušteno da se uopšte dostavi određeni akt ili dokaz tražen tenderskom dokumentacijom. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača) propisao postupak provjere kvalifikacije dobavljača, ograničenje za učešće u postupku javne nabavke, tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača, te ostale kriterije ocjene ponude, te članom 68. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) propisao razloge za odbacivanje ponude. Član 68.stav 4. tačka i) propisuje da je ugovorni organ dužan odbaciti ponudu, ako ponuda nije potpuna i ne ispunjava zahtjeve iz tenderske dokumentacije.

Pravilnim tumačenjem navedenih odredbi, ovo vijeće cijeni da se neosnovano tužbom ukazuje da ponuda tužitelja nije mogla biti odbačena samo iz razloga jer je propustio dostaviti sadržaj ponude i da to predstavlja manji propust. S tim u vezi, ovo vijeće navodi da je tužitelj propustio dostaviti ponudu *(popis dokumenta, sadržaj)* kako je to propisano u odredbi člana 58. Zakona o javnim nabavkama BiH, što je obligatorno i ne predstavlja samo manji propust, omašku, nego predstavlja razlog za odbacivanje ponude, iz odredbe člana 68. Zakona o javnim nabavkama BiH. Dakle, tužitelj je u svojoj ponudi propustio dostaviti dokument, koji je tražen u skladu sa tačkom 5.6. Tenderskog dokumenta i koji je kao takav obligatoran, propisan u odredbi člana 58. Zakona o javnim nabavkama BiH. To znači da neosnovano tužitelj u tužbi navodi da je dostavio uvezao ponudu, sa numerisanim stranicama, jer to ne isključuje obavezu dostavljanja određenog dokumenta, koji je propisan u skladu sa zakonom, odnosno u skladu sa odredbom člana 68. stav. 4. tačka i) Zakona.

Stoga nije osnovan prigovor iz tužbe da je trebalo odbaciti ponudu izabranog ponuđača kao neprihvatljivu, imajući u vidu da je izabrani ponuđač na strani 3 i 4 svoje ponude napravio propust kada je dostavio dokument, koji nije zahtijevan tenderskom dokumentom, u kojem je naveo uslove isporuke Incoterms 2012, umjesto Incoterms 2010 suprotno onome, kako je to naveo na strani 4 u Obrascu za cijenu ponude. Cijeneći da razlozi koje tužitelj navodi, ne mogu biti razlog za odbacivanje ponude u smislu člana 68. Zakona, jer to što je dostavljen dokument koji

nije tražen, u kojem je umjesto Incoterms 2010 naveden uslov isporuke Incotermns 2012, se može prihvatiti kao omaška, te se takve situacije mogu tumačiti kao manji propust, jer je ovaj ponuđač dostavio Obrazac za cijenu ponude na strani 4 ponude sa uslovima kako je i traženo u TD, te u konačnici ovaj ponuđač nije propustio dostaviti neki od dokumenta koji je tražen u TD. U tom smislu, tužitelj, kako je to propisano u odredbi člana 102. Zakona o javnim nabavkama BiH, nije dokazao da je ovaj ponuđač propustio dostaviti neki od traženih dokumenata.

Također, ovo vijeće cijeni da nije osnovan prigovor da u ponudi izabranog ponuđača postoji neusklađenost potpisa na izdatoj punomoći, obzirom da je na strani 50 ponude, direktor ponuđača „Bratstvo Holding" d.d. Travnik Šaban Rizvić, ovlastio Aliju Smaku da vrši ovjeru potpisa za predmetne izjave, što je suprotno potpisima na samim izjavama iz člana 42. i 52. Zakona o javnim nabavkama BiH. Ovo vijeće je izvršilo uvid u navedene izjave, aktuelni izvod iz sudskog registra gdje je na strani 19 navedeno da je lice ovlašteno za zastupanje direktor Rizvić Šaban, koji je stavio potpis na ovjere izjava ((strana 7 i 9 ponude). Također nije sporno da je na strani 50 ponude, data punomoć Aliji Smaka da može vršiti ovjeru potpisa u vezi sa izjavama, kao i činjenica da je nadležni organ, Općina Novi Travnik, kako proizilazi iz dostavljenih izjava, izvršio ovjeru na osnovu punomoći, koja je data na strani 50 ponude od 30.04.2020. godine. Međutim, ovo vijeće nije našlo osnova za sumnju u odnosu na dostavljene izjave iz člana 45. i 50. Zakona, posebno imajući u vidu da su obje osobe, odnosno i Alija Smaka naveden kao kontakt osoba za ponudu *(Obrazac za cijenu ponude, strana 5) da mu ja dato ovlaštenje,* ali da to pravo pripada u svakom slučaju i direktoru ponuđača, koji je ovlašten da predstavlja ponuđača (strana 6, Obrasca). Dakle, prigovor da je potpis na izdatoj punomoći neusklađen sa potpisom na samim izjavama nije osnovan, jer direktor ponuđača u svakom slučaju ima mogućnost da potpiše navedene izjave.

U konačnici, pravilno je to obrazloženo i u pobijanom rješenju, koje prihvata i ovo vijeće. Osporeno rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 233. i 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16)i to: izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Zbog svega navedenog, tužba nije osnovana pa nije osnovan ni zahtjev za naknadu troškova upravnog spora, sve imajući u vidu odredbu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), zbog čega je ovaj Sud, primjenom odredaba člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Efraim Čosić